

RİSALE-İ NUR ALEYHTARLARININ EN ÇOK SUİSTİMAL ETTİĞİ MEVZU: "YAZDIRILDI"

Risale-i Nur eserlerinin aleyhinde bulunan hemen hemen herkesin en fazla suistimal ettiği mevzû, "**yazdırıldı**" mevzusudur. Bu konuya dair âyet ve hadîslerden deliller ve açıklamalar, Risale-i Nur'da geçen yerlerde kastedilen mânâlar üzerinde durarak, bu yazıyı kaleme alma gereksinimi duydum.

"**Yazdırıldı**" kelimesini iyi anlayabilmek için gelecek delil ve izahlar iyice anlaşılmalıdır.

Cenâb-ı Hak, Kur'ân-ı Kerîm'de; "**Sizi ve fiillerinizi yaratan O'dur.**"(1) buyurmaktadır. Buradan anlaşılacağı üzere; Allah, bizi yarattığı gibi fiillerimizi de yaratmıştır. Nitekim, "**benim**" dediğimiz her ne varsa hakikatte "**bize**" ait değildir; biz onun dış görünüşteki sebepleriyiz.

Aynı zamanda burada mükemmel bir tevhid dersi vardır. **Şöyle ki;**

"Ne kadar mülkü Allah'a teslim edebilirse [bir insan], o kadar tevhidde kemâl buluyor. Mülk [sahip olunan her şey] derken, sadece elle tutulur ve gözle görülür şeyleri kastediyor değiliz. Eserler, fiiller, sıfatlar, hepsi. Bunları Allah'tan bilip, Allah'a tevdi [bırakmak] ve teslim etmek; nefse vermemek, başkalara da vermemek... Tevhid yolculuğu bu değil midir? Tevhidde kemâl bu değil midir?"(2)

"...semâdan yağmurun yağdırılması..."(3) diyerek, "yağmurun yağmadığını, yağdırıldığını" ifade eden Bediüzzaman Hazretleri; kendi eliyle ortaya çıkan bir risale için, "**...bana yazdırıldı...**"(4) der mi? Der. Çünkü bunun anlamı; "**Ben Allah'ın ihsanıyla, Allah'ın izni ve keremiyle, Allah'ın lütfûyla yazabildim.**" demektir. Nitekim Bediüzzaman Hazretleri, "**...yazılan Sözler O'nun bir nevi tefsiridir ve risalelerdeki hakaik ise Kur'ân'ın malıdır ve hakikatleridir.**"(5) demektedir. Yani, Risale-i Nur eserleri Kur'ân-ı Kerîm'in bir çeşit tefsiridir ve risalelerdeki hakikatler ise Kur'ân-ı Kerîm'in malıdır ve hakikatleridir. Aynı zamanda "**Risale-i Nur, Kur'an'ın malıdır.**"(6) hakikati Risale-i Nur Külliyyatı'nda çok defa geçmektedir.

Kur'ân-ı Hakîm'in Bedir Savaşı'nda verdiği dersi hatırlayalım:

"Atarken Okların siz atmadınız. Allah attı onları. Öldürürken

---

müşrikleri de siz öldürmüyordunuz, Allah onları öldürüyordu."(7)

Görünüşe bakılırsa okları atan sahabedir, hakikate ise onları attıran Cenâb-ı Allah'tır. Ok atılması sonucu öldüren aslında sahabe gibi görünse de onları öldüren Allah Teâlâ'dır.

Mülk perdesi yönünden bakıldığında, yapanlar biz olarak görünüyorumuz. Halbuki **melekût** [eşyanın iç yüzü] yönünden bakılınca, gerçekte filleri yapan **Müsebbibü'l-Esbab** [bütün sebeplere hakikî sebep olan] yalnız Cenâb-ı Hakk'tır. **"...bu dünya dârü'l-hikmet olmak hasebiyle, esbab perdesi altında icraat"**(8) lar yapılmaktadır. Yani dünya hikmet yeridir, olaylar sebepler perdesi altında yapılıyor. Yukarıdaki örnekte de verildiği gibi insan ancak sebeptir.

"Sana ne iyilik, ne güzellik erişmiş, isabet etmiş ise Allah'tandır. Ne kötülük erişmiş ise de kendinizdendir."(9)

âyetindeki mânâyâ, derse, ahlâka tam uygun olarak konuşuyor Bediüzzaman. Bu âyetin tefsiri mâhiyetinde Risale-i Nurlarda şu ifadeler geçer:

"Fenalığı kendinden, iyiliği Allah'tan bil."(10)

Meselâ Bediüzzaman Hazretleri, **"Sözler güzeldirler, hakikattirler fakat benim değildirler; Kur'ân-ı Kerîm'in hakaikinden telemmu' etmiş şuâlardır."**(11) diyor değil mi? **"Sözler"** kelimesi genel anlamda bütün Risale-i Nur Külliyyatı için kullanılmıştır. Şu mânâ ifade edilmektedir; Risale-i Nur Külliyyatı, Kur'ân-ı Kerîm'den ve hadîs-i şerîflerden gelmesi dolayısıyla güzeldirler, hakikattirler fakat benim değildirler; Kur'ân-ı Kerîm'in hakikatlerinden süzülüp gelen parçılardır. **"O risalelerde ne güzellik varsa, ne hakikat varsa bunları ben kendi aklımdan üretmiş değilim."** denilmek istenmektedir. Bu risalelerde bir hakikat varsa o hakikat, Kur'ân'ın malıdır. Ne güzellik varsa Allah kelâmından alınmıştır.

Yine Üstad Bediüzzaman'ın mânidar derslerinden biri değil midir; **"Lezzetli üzüm salkımlarının hâsiyetleri, kuru çubuğunda aranılmaz. İşte ben de öyle bir kuru çubuk hükmündeyim."**(12) dersi... Hâlis ve sâfi tevazûnun zirvesini burada görmek mümkündür.

Aynı zamanda, **"Sen ey mağrur nefsim! Üzüm ağacına benzersin."**

Fahirlenme! Salkımları p ağaç kendi takmamış, başkası onları ona takmış."(13) diyerek, muazzam bir tevhid dersi ile bizi başbaşa bırakmaktadır.

Bediüzzaman'ın "**yazdırıldı**" sözünü, iki yüz sene veya dört yüz sene önce birileri okusaydı, hiçbiri yadırgamayacaktı. Çünkü herkes o sözün ne anlamda söylendiğini bilecekti.

Bu sözün 3 sebepten dolayı normal olduğunu biliyorlardı çünkü;

1. Tevhiddeki hassasiyetten kaynaklandığını...
2. Üzerimizde bir güzellik varsa, o bizden değildir; Rabbimizdendir, O'nun kitabındandır, O'nun Resûl'ündendir dersini içerdiğini...
3. Bilginin yegâne kaynağının ilim olmadığını; hads (*uzun düşünce ve delile ihtiyaç kalmadan hâsıl olan ilim*) diye, **sünuhat** (kalbe gelen doğuşlar) diye, **rü'yet** (kalb gözü ile görmek, akıl ile müşahede derecesinde bilmek ve idrak etmek) diye, **ilham** (*Allah'ın istediği kulun kalbine verdiği mânâlar*) diye bir dizi bilgilenme ve öğrenme kanalının olduğunu bildiklerinden...(14)

Bakın ne diyor Diyanet'in İslâm Ansiklopesi'nin "Hâtif" maddesinde:

"Bazen bu tür seslerden bahsedilirken, 'Ruhumun derinliklerinden hâtif bana seslendi.', 'Kalbime nidâ veya ihtâr olundu.' gibi ifadeler kullanılır."(15)

"Seni bütün eksikliklerden tenzih ederiz. Senin bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz sen Alîm (her şeyi hakkıyla bilen) ve Hakîmsin (her şeyi hakkıyla yaparsın)."(16)

Bu âyetin Risale-i Nur'daki eserlerin ve Risale-i Nur derslerinin sonuna konması da şu anlamı içermektedir: "Biz şunları şunları yazdık, okuduk, talim ettik. Ama bunlarda bir ilim, bir hakikat varsa, onun kaynağı sensin Ey Allah'ım! Bir hata, kusur, yanlış, noksan var ise de o bize aittir."

Bediüzzaman'ın "**yazdırıldı**" demesini anlamamakta iki büyük engel daha var. Bunlar; "**Cenâb-ı Hakk'ın kudret sıfatını kemâliyle anlayamamak**" ve "**kıskançlık**"tır.

"Yazdırıldı" sözüne karşı çıkanlara şu soruyu soralım:

"Allahu Teâlâ (c.c.), istediği bir kuluna ilham edecek güce sahip değil midir? Allah'ın

---

bunu yapacak kudreti yok mudur?" Eğer cevabı **"Hayır."** ise, o halde o kişinin iman ettiği Allah, *-haşa-* "her şeye gücü yeten ve kudret sahibi Kâdir olan bir Allah" değildir. Eğer cevabı "Evet" ise, o halde Bediüzzaman Hazretlerinin kalbine gelen ilhamların **"yazdırılma"**sını kabul etmesi lâzım gelir. Kabul etmez ise, kendisi ile çelişeceği muhakkaktır.

Diğer **"kabullenememe"** sebebi ise **"kıskançlık"**tır ki; **"Neden ben değil de Bediüzzaman'a Allah ilham etmiş?"** demeye söz gelir. Bu "hased" eden ve "kindar" kesime, dilersiniz ki cevap vermeye gerek bile yoktur.

"Rabbin nahl'e (bal arısına) vahyetti (ilham etti)..."(17) buyuran Cenâb-ı Allah, bir hayvana **"vahyetti"**ğini, yani **"ilham etti"**ğini belirtmektedir. Peki bir hayvana ilham eden Allah, istediği bir kuluna da ilham edemez mi? Elbette ilham edebilir, etmiştir. Ve o ilhamı kabul etmekteki ölçü ise; **"Kur'ân ve Sünnet"**tir.

"...Musa'nın annesine şu vahyi verdik..."(18) âyetinin tefsiri sadedinde Diyanet'in Kur'ân Yolu Tefsir'inde şunlar geçer:

"Hazreti Musa'nın annesine yapılan vahiy muhtemelen peygamberlere yapılan vahiy değil, seçkin kulların kalbine doğan ilham anlamındadır."(19)

Buradan da anlaşılacağı üzere **ilham**, Kur'ân-ı Kerîm'de vardır ve ilham haktır.

Bir diğer misâl ise şudur:

"Hani havarilere 'Bana ve Resûl'üme iman edin.' diye vahyetmiştim."(20) Bu âyette de belirtildiği üzere havariler vahye muhattap olmuşlardır. Ama peygamber olmamışlardır. Havariler ise Hazreti İsa (as) hayatta iken tâbi olan arkadaşlarıdır.

"Hani melekler 'Ey Meryem!' demişlerdi. 'Allah seni kendisinden bir kelime ile müjdeliyor. Onun adı Meryem oğlu Mesih İsa'dır.' "(21) âyetinde de görüldüğü üzere Cenâb-ı Allah, melekleri vâsıtasıyla da ilham etmiştir. Hazreti Meryem vâlidemiz bu mevzûnun canlı misâlidir.

"Hazreti Meryem ile konuşan meleklerden maksat, Hazreti Cebrail'dir. Hazreti Cebrail bir insan kılığında Hazreti Meryem ile konuşmuş olduğu âyetle sabittir. Bu durum onun peygamber olduğunun delili olamaz. Nitekim sahîh hadîslerde bildirildiği üzere, Hazreti Cebrail, sahabeden Hazreti Dihye şeklinde gelip sahabeye görünmüştür. Bununla, o sahabeler peygamber olmamışlardır."(22)

"İlham" kavramına hadîslerde de rastlamak mümkündür. Hazreti Peygamber (a.s.m.) Husayn adındaki sahabeye öğrettiği duada: **"Allah'ım! Bana gerçeği bulma yeteneğini ilham et!"**(23) ifadesi mevcuttur.

"Sizden önceki ümmetlerde muhaddesler (yani ilhama mazhar olanlar) vardı. [Bunlar peygamber olmadıkları halde hakkı dile getirirlerdi] Eğer ümmetimde bunlardan biri varsa o da Ömer'dir."(24)

hadîs-i şerîfi de ilhamın hak olduğunun ve muhaddeslerin (*ilhama mazhar kişilerin*) bulunduğu delillerindedir.

"Yazdırıldı" sözünü anlamamak aynı zamanda **"ilham ile vahyin farklılıklarını"** bilmemekten kaynaklanmaktadır. İlham ile vahiy arasındaki farklar ile ilgili Bediüzzaman Hazretleri şöyle demiştir:

"Vahiy gölgesizdir, sâfidir, havassa hastır. İlham ise gölgelidir, renkler karışır, umumîdir. Melâike ilhamları ve insan ilhamları ve hayvanat ilhamları gibi çeşit çeşit hem pek çok envâlarıyla denizlerin katreleri kadar kelimat-ı Rabbanîye'nin teksirine medâr bir zemin teşkil ediyor."(25)

Buradan da anlaşıldığı gibi, **vahiy** ile **ilham** kıyasa gelmez. Bunu Bediüzzaman Hazretleri de belirtmiştir, arasındaki farkları belirterek.

Bediüzzaman Hazretleri ilhamın bazı çeşitlerini ise şu şekilde sıralar:

"[ilhamın] en cüz'isi ve basiti, hayvanatın ilhamatıdır. Sonra avam-ı melaikenin ilhamatıdır. Sonra evliya ilhamatıdır. Sonra melaike-i izam ilhamatıdır."(26)

Burada dört gruba verilen ilhamlardan bahsedilmiş oldu. Bunlar; **"Hayvanların ilhamları"**, **"Meleklerin en alt tabakasının ilhamları"**, **"Allah dostu olan veli kulların ilhamları"**, **"Büyük meleklerin ilhamları"**.

"Ortak Baskı" adı altında basılan son Risale-i Nur Külliyyatı, toplam **"6075"** sayfadır. Bu eser külliyyatı içerisinde **"ilham"** anlamında **"yazdırıldı"** kelimesi

---

(tekrar eden yerleri birer defa sayar isek) toplamda 7 yerde geçmektedir.

6075 sayfa içerisinde sadece 7 yerde geçen -âyet ve hadîslere uygun olduğu hâlde- bu ifadeye takılıp, iftira atmaya bahane arayanları; sâfî, hâlis ve îmânlı vicdanlara havale ederiz.

Aynı zamanda ilham konusu ile münasebeti bulunan "**yazdırılmış**"(27), "**yazdırılmadı**"(28), "**ihtiyarsız**"(29), "**perde kapandı**"(30), "**perde indi**"(31) gibi tabirleri, yazımızda geçen âyet, hadîs ve izahlar çerçevesinde anlamak, en itidalli olanıdır. Buradan yanlış anlam çıkarmak ancak garazkârların yapacağı bir iştir.

Bu yazıyı Cenâb-ı Hak, dergâh-ı izzetinde kabul buyursun inşallah. Allah Teâlâ (c.c.) istifâdemizi ziyâde eylesin. Âmîn...

Dipnotlar:

1. Kur'ân-ı Kerîm, Saffat Sûresi, 96. Âyet.
2. Metin Karabaşođlu, Saykal, s.181.
3. Bediüzzaman Said Nursî, Lem'alar, s.153.
4. Bediüzzaman Said Nursî, Lem'alar, s.294.
5. Bediüzzaman Said Nursî, Mektûbat, s.416.
6. Bediüzzaman Said Nursî, İşârât-ül İ'caz, s.309.
7. bk. Kur'ân-ı Kerîm, Enfâl Sûresi, 17. Âyet.
8. Bediüzzaman Said Nursî, Sözlere, s.287.
9. bk. Kur'ân-ı Kerîm, Nisa Sûresi, 79. Âyet.
10. Bediüzzaman Said Nursî, Sözlere, s.43.
11. Bediüzzaman Said Nursî, Mektûbat, s. 417.
12. Bediüzzaman Said Nursî, Mektûbat, s.416.
13. Bediüzzaman Said Nursî, Sözlere, s.529.
14. Benzer ifadeler için bkz. Metin Karabaşođlu, Saykal, s.186.
15. İslâm Ansiklopedisi, Diyanet, "Hâtif" maddesi.
16. Kur'ân-ı Kerîm, Bakara Sûresi, 32. Âyet.
17. Kur'ân-ı Kerîm, Nahl Sûresi, 68. Âyet.
18. Kur'ân-ı Kerîm, Kasas Sûresi, 7. Âyet.
19. Kur'ân Yolu Tefsiri, Diyanet, Kasas Sûresi 7. Âyet'in Tefsiri kısmı.
20. Kur'ân-ı Kerîm, Mâide Sûresi, 111. Âyet.
21. Kur'ân-ı Kerîm, Âl-i İmran Sûresi, 45. Âyet.
22. bk. İbn Hacer El Askalânî, Fethu'l Bari, 6/470-471.
23. Tirmizî, Daavât, 69.
24. Buhârî, Fezâilü Ashabı'n-Nebî, 6; Müslîm, Fezâilü's-Sahabe, 23.
25. Bediüzzaman Said Nursî, Şuâlar, s.123.
26. Bediüzzaman Said Nursî, Sözlere, s.148.
27. Bediüzzaman Said Nursî, Sözlere, s.812.
28. Bediüzzaman Said Nursî, Tarihçe-i Hayat, s.412.
29. Bediüzzaman Said Nursî, Sözlere, s.292.
30. Bediüzzaman Said Nursî, Kastamonu Lâhikası, s.31.
31. Bediüzzaman Said Nursî, Kastamonu Lâhikası, s.98.